

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM2401003001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองสมบูรณ์ เป็นสาขาของแม่น้ำ คลองหนองเย็น/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 8 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 เหล่าเป้า ตำบล ดอยหล่อ อำเภอ ดอยหล่อ จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	480120	Y(UTM)	2044627	X(UTM)	479730	Y(UTM)	2043331					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		1.2		1.0		วางระบายน้ำตาดผิวคอนกรีตรูปหน้าตัดตัวยู						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องต่อม่อ	-	เมตร				
						จำนวนต่อม่อ	-	ช่อง				
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-	ช่อง	
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		-										
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5						

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ มากกว่า 1 กิโลเมตร การตาดผิวของลำน้ำ ตาดผิว วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
ลำเหมืองมีการตาดผิวคอนกรีต

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ มาก ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง มาก

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองมีวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่งของลำเหมือง และมีตะกอนสะสมที่ท้องลำเหมืองในปริมาณที่มาก)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขโลก: วางท่อตามแนวลำน้ำทดแทนลำน้ำเดิม

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหายังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหายังเบื้องต้น
<p>ลำเหมืองสมบูรณ์ ด้านเหนือน้ำเป็นคลองดินธรรมชาติ</p> <p>เมื่อน้ำในลำเหมืองไหลมายังตำแหน่งที่มีปัญหาการกีดขวางทางน้ำ</p> <p>ซึ่งมีลักษณะเป็นรางระบายน้ำเปิดทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า(รางระบายน้ำตัวยู)ตาดผิวคอนกรีต ความกว้าง 1.2 m. ความลึก 1.0 m.</p> <p>มีระยะความยาวของรางระบายน้ำ 100 m.</p> <p>ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าขนาดของลำเหมืองสมบูรณ์</p> <p>ทำให้ไม่สามารถระบายน้ำได้ทันจนเกิดเป็นน้ำเอ่อล้นผนังคอนกรีตทั้งสองฝั่ง</p>	<p>ข้อมูลพื้นที่รับน้ำของตำแหน่งที่เกิดปัญหา</p> <p>$A = 4.37$ ตารางกิโลเมตร $L_0 = 3.29$ กิโลเมตร $H = -$ เมตร $C = 0.43$</p> <p>$tc = 1.19$ ชั่วโมง $I = 72.35$ มิลลิเมตร อัตราการไหลสูงสุด = $5.5 \text{ m}^3/\text{s}$</p> <p>Return period = 50 ปี</p> <p>หน้าตัดของทางน้ำก่อนไหลมาเจอรางระบายน้ำตัวยู</p> <p>มีขนาดที่ใหญ่กว่าขนาดหน้าตัดของรางระบายน้ำตัวยู</p> <p>ถึงแม้ว่าลำเหมืองสมบูรณ์ทางด้านเหนือน้ำจะไม่ได้ตาดผิว</p> <p>แต่เนื่องจากขนาดหน้าตัดที่ต่างกันเยอะเกินไประหว่างลำเหมืองกับรางระบายน้ำ</p> <p>ทำให้น้ำไม่สามารถระบายได้ทัน</p> <p>จนเมื่อน้ำในลำเหมืองสมบูรณ์ไหลเป็นปริมาณมาก ทำให้ ณ</p> <p>ตำแหน่งนี้ น้ำจะเอ่อท่วมล้นพื้นที่บริเวณนั้น</p> <p>ดังนั้นจึงควรทำการขยายรางระบายน้ำตัวยูตลอดทั้งเส้น</p> <p>ให้มีขนาดหน้าตัดการระบายน้ำเท่ากับลำเหมืองสมบูรณ์ด้านเหนือน้ำ</p> <p>ความลาดชันท้องน้ำ 0.0010</p>

รูปภาพประกอบ

